

[Agnete Laustsen]

Jeg kan kun gøre hr. Kaj Poulsen opmærksom på, at vi ikke i mindre grad end han naturligvis ønsker, at befolkningen skal have dækket sit boligbehov. Det, der skiller os, er unægtelig, hvordan dette boligbehov skal være, og jeg forstår, at hr. Kaj Poulsen fortsat, hvad han også lagde vægt på i går, ønsker, at det er med den dominans, som jeg må sige at alle tallene viser det almennyttige boligbyggeri har og efter hr. Kaj Poulsens og socialdemokratiets mening fortsat skal have, hvorimod vi mener, at dette behov også skal tilgodeses ved, at andre boligtyper opføres. Det er ikke rigtigt, som hr. Kaj Poulsen siger, at der ikke er kommet gang i det private byggeri. De tal, vi havde i går, viste bl. a., at antallet af byggetilladelser, der er indgået, er 40 pct. højere i årets første kvartal, end det var sidste år, ikke engang sidste år, men i forhold til november; så der er ikke tale om, at der ikke er sket nogen fremgang på dette område.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Nu synes jeg, at fru Agnete Laustsen skal være forsigtig med at bruge statistik i dette tilfælde. 40 pct.s stigning er få boliger ekstra. Hvis man derimod ser på antallet af igangsættningstilladelser, er det ikke så voldsomt, at det sætter gang i byggeri, så det kan mærkes på arbejdsløsheden, og det er det, det drejer sig om. Pyt med, at man praler med store procenter; det, det drejer sig om, er at få gang i noget.

Fogh Rasmussen (V):

Boligministeren har stillet en række ændringsforslag, som venstre kan støtte. Det oprindelige lovforslag og de ændringsforslag, som boligministeren har stillet, er et led i den samlede boligpolitik, som regeringen har lagt frem, og som venstre kan støtte. Det er en politik, der på den ene side går ud på, at boligområdet også skal bidrage med offentlige besparelser, men på den anden side sikre, at det ikke går ud over byggeaktiviteten. Boligministeren har med det fremsatte lovforslag og de stillede ændringsforslag præsteret det kunststykke både at tilvejebringe offentlige besparelser og at fastholde kvoterne for støttet byggeri uændret, og i tilgift forhindre, at

der bliver tale om huslejestigninger for lejerne i det almennyttige byggeri.

Jeg ved ikke, om det er for højtideligt at sige, at boligministeren på denne måde er meget tæt på at have løst cirkelens kvadratur, men det er i hvert tilfælde et kunststykke at få disse ting til at gå op på den måde, som tilfældet er, og det kan vi naturligvis give vores tilslutning til.

Vi beklager, at det har været nødvendigt under udvalgsarbejdet at nå til den erkendelse, at der ikke var grundlag for at forhøje kvoten for lette kollektivboliger fra de nuværende 600 til 1.000. Vi er ikke i tvivl om, at der er et stort behov for en sådan kvotaudvidelse, men vi må naturligvis erkende de økonomiske begrænsninger, der er lagt på os i denne situation.

Boligministeren har med de ændringsforslag, der er stillet, introduceret i hvert fald i boligbyggeriloven et helt nyt begreb, nemlig begrebet afdragsbidrag. Det tager sigte på at forhindre, at ændringen i finansieringen af nyt almennyttigt boligbyggeri afføder huslejestigninger, og den nye ordning går i kort- og lang sigt på, at for den del af lånene til nyt almennyttigt byggeri, der ligger i området fra 75 til 80 pct., betaler staten afdragene, akkurat som staten i forvejen betaler renterne. Det er altså de såkaldte afdragsbidrag, som vi i forvejen kender på byfornyelsesområdet.

Man kan faktisk sige, at det, der her er tale om, er, at staten gennem afdragsbidrag indbetaler beløb til de almennyttige boligsekskabers byggefond, der efter deres formål på et eller andet tidspunkt alligevel skal bruges til opførelse af nyt almennyttigt byggeri. I virkeligheden er der bare tale om, at én form for grundkapitalindskud omformes til en anden, men altså på en sådan måde, at der tilvejebringes en offentlig besparelse.

Så må jeg sige, at jeg ganske enkelt ikke forstår hr. Kaj Poulsens regnestykke. Hr. Kaj Poulsen fik det fremstillet, som om den besparelse, der er tilvejebragt, er helt kortsigtet og vil være ædt op i løbet af nogle få år. Det er korrekt, at der på et eller andet tidspunkt vil være påløbet så store ekstraudgifter til afdragsbidrag og rentebidrag som følge af den ændrede finansiering, at det opvejer den besparelse, der tilvejebringes på grundkapitalen, men det vil være adskillige år, før det er tilfældet. Det er uomtvisteligt, at der her og nu er tale om en ganske betydelig besparelse.